

Bijbelrooster Hervormd Jeugdwerk (HJW)

Israël!

Dinsdag: Dobberen!

Hebreeën 5: 11 tot 6:3

De apostel Paulus waarschuwt de Gemeente dat ze niet moeten blijven staan bij de eerste beginselen van het nieuwe leven. Het is alsof de apostel staat aan het strand. Hij ziet de bootjes die uitgevaren zijn op weg naar de Thuishaven. (Hebr. 6: 2) Ze dobberen in het rond. Hij vermaand; Laat ons voortvaren tot de volmaaktheid (volwassenheid) Jullie blijven hangen bij de eerste beginselen. (Hebreeën 6:1) Net als een baby die gevoed wordt met melk. (Hebr. 5: 12) Julie blijven steken bij de rechtvaardiging van de goddeloze. Wat vandaag voor velen een onbereikbaar eindpunt blijkt te zijn is voor Paulus het beginpunt. Misschien ligt hier wel de grootste oorzaak waarom de Kerk blijft steken in wedergeboorte en bekering. Al deze Bijbelse zaken zijn geen eindpunt maar een beginpunt in het leven van Gods kind. Zolang wij, jongelui, nog bezig zijn met onszelf dan is er geen plaats voor Gods eer. Ik geloof dat de eer van God verbonden is met de bekering van Zijn volk Israël. (Jozua 7:9) Waar draait het om in jullie leven jongelui? Gaat het nog over jezelf of gaat het door genade om Gods eer?

Woensdag: Vervangingstheologie

Romeinen 11:1-5

In de geschiedenis zijn er mensen geweest, die zeiden: Het is voorbij met het volk van Israël. Zij hebben geroepen: 'Zijn bloed kome over ons en onze kinderen.' Zij zijn ongehoorzaam geweest aan het Evangelie. God heeft Zijn volk verstoten. Eigen schuld, hadden ze maar moeten luisteren. Einde verhaal! Ook in de gemeente van Rome leefde die gedachte. Wij heidenen die tot het geloof zijn gekomen, wij zijn in de plaats gekomen van dat letterlijke volk van Israël. (Rom. 11: 19) Geestelijk Israël is de vervanger van het letterlijke Israël. Deze verandering in de geschiedenis noemen wij de vervangingstheologie. Hoogmoed noemt Paulus het. Ze gaan wel verloren omdat ze niet in Christus hebben geloofd. Maar je mag het Joodse volk op grond van deze verwerping niet eeuwig afschrijven. Als je dat doet heb je een groot probleem met Gods verkiezing. God kan op grond van Zijn verkiezing niet van Zijn volk af. Wat een wonder! God moet nog grote dingen doen met dit ongehoorzame volk. Zie jij er ook naar uit dat Israël tot bekering komt?

Donderdag: Mysterion!

Romeinen 11 : 25-29

Paulus draagt zijn volk Israël een warm hart toe. Jij ook? Heeft Israël, als volk, als natie ook in jullie hart een grote plaats? Het volk Israël is bijzonder, niet omdat zij zelf bijzonder zijn, maar omdat God er iets bijzonders mee voor heeft. God heeft ze namelijk uitverkoren uit alle volkeren (Deut. 7:6). Lees maar, als enig volk van de aardbodem. Vandaar dat we hoop hebben

voor Israël. God heeft ze uitgekozen. Paulus zegt in Romeinen 11:25, dat hij de gelovige heidenen in Rome duidelijk wil maken dat God niet klaar is met Zijn volk. Hij noemt het een 'verborgenheid'. Een 'mysterion' in het Grieks. Iets, wat nog nooit eerder in de geschiedenis vertoond is, namelijk dat er een tijd zal komen dat God Israël zal opzoeken. Niet een enkeling, niet een deel van het geheel maar geheel Israël. Er komt een tijd in de geschiedenis, dat God geheel Israël zalig zal maken. Hij zal al hun zonden vergeven om Christus' wil. Dagen, dat er een geschrei zal opgaan in Jeruzalem, omdat ze zullen zien dat ze Christus hebben gedood. Maar ook een gejuich uit Jeruzalem, vanwege Hem, Die Koning zal zijn over Zijn Israël (Zach. 12:10). Simeon, Anna, en Zacharias verwachtten deze verlossing. Jij ook?

Vrijdag: Verwachting

1 Thessalonicenzen 1 : 6 - 10 + Romeinen 9 : 1-3

Gods kinderen hebben de eeuwen door met een sterk verlangen uitgezien naar de bekering van Israël. Ook Paulus, die zelf een Israëliet was, zag met heimwee uit naar de bekering van zijn volk. Hij zegt zelf in Romeinen 9 dat hij wel wenste verbannen te zijn vanwege zijn volk Israël. Als ze maar van nieuws geboren werden. Ook Mozes riep het uit op een dieptepunt van zijn leven: 'Delg mij maar uit uw boek, maar wat zult gij dan met Uw grote Naam doen?' Gods Israël is verbonden met Gods Naam en Eer. Vandaar ook dat Gods kinderen in de geschiedenis van dit volk ernaar hebben uitgekeken. Mannen als Wilhelmus á Brakel, Theodorus van der Groe en Samuel Rutherford zagen uit naar die dag. Wonderlijk, dat de Heilige Geest dat verlangen in de harten van Gods kinderen wil werken. Kom, laten we net als die schippersvrouw uit Urk, aan de wal, turen over de zee. Ze vroegen aan haar: 'Waar wacht je op?' Ze antwoordde: 'Ik wacht op mijn man, die ik lief heb, en naar wie ik verlang.' Heb jij de Heere Jezus ook hartelijk lief, omdat Hij jou heeft liefgehad? Heimwee? Die heimwee hebben komen thuis!

Zaterdag: Onderscheid

Efeze 2 : 11-16

Sommigen hebben in de kerk moeite met de bevoorrechte positie van het volk en de natie Israël. Zij menen dat de muur tussen Israël en de Gemeente is weggenomen. Dat is ook zo. Paulus schrijft aan de heidengemeente van Efeze een brief. Hij zegt: Jullie heidenen hoorden er vroeger niet bij. De muur, die tussen de heidenen en tussen de joden in stond, is tenietgedaan in Christus (Efeze 2: 14). Dat betekent dat Jood en heiden door dezelfde Weg behouden moeten worden. Jood en heiden vinden elkaar in het kruis van de Gekruisigde. Heidenen, die dankzij de verwerping van Israël het Evangelie gekregen hebben (Rom. 11: 15). God was in de eerste plaats gekomen voor de verloren schapen van het huis van Israël (Matth. 15:24). Wij als heidenen waren honden. Vergelijkbaar met een schoothondje. Vandaar ook het wonder van de Kananese vrouw, dat ze onder de tafel wilde zitten. Daar hoort een heiden, met de kruimeltjes van het kind (Israël) brood (Matth. 15:27). Heb jij ook al gegeten van dat kindbrood? Jonge vrienden; wie van dit Brood eet, zal in der eeuwigheid niet meer hongerden.

Zondag: Aards Koninkrijk

Filippenzen 3: 13-21

We zijn de eerste dag van deze Bijbelstudie rond Israël begonnen om de oorzaak aan te kunnen wijzen waarom er zo weinig in de kerk over de wederkomst en het letterlijke Israël wordt nagedacht. Het bleek dat de Kerk zo met zichzelf bezig is dat ze er niet aan toe komt. Een tweede reden voor deze slaperigheid is dat er weinig oog is voor een letterlijk koninkrijk. We horen wel eens zeggen: ziel behouden is al behouden. Toch is dit niet helemaal waar. Het gaat in de Heilige Schrift niet alleen om het geestelijke. Het zichtbare en letterlijke heeft veel betekenis in de Schrift. Christus stief niet alleen om de ziel te redden maar lichaam en ziel. Ook onze Heidelberger had hier oog voor in zondag 1. Gods kind ziet uit naar een letterlijk koninkrijk op aarde. In Filippenzen 3 staat; 20 Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den Heere Jezus Christus; 21 Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam. Als wij nadenken over Israël dan kunnen we niet om de wederkomst heen. Israël zal als natie en land en volk een plaats krijgen in dat letterlijke koninkrijk. Zullen Gods kinderen daar ook letterlijk wonen? Komt er nog een andere tijd hier op aarde denken jullie?

Maandag: Een Ander?

Lukas 7; 19-23

Ook Johannes de Doper worstelde met het aardse koninkrijk. Later ook de discipelen. Ik zou zeggen; logisch. Het hele Oude Testament staat er bol van. Misschien denken jullie wel; domme discipelen, domme Johannes de Doper, jullie denken veel te aards. In gedachten gaan we naar het huis van de vader van Johannes de Doper. Hij was vol van de Heilige Geest. Hij zag uit naar de komst van de Verlosser die hen verlossen zou van de vijand; Lukas 1: 68 Ge-loofd zij de Heere, de God Israëls, want Hij heeft bezocht, en verlossing te weeg gebracht voor Zijn volk. Johannes heeft het ingedronken. Hij komt eraan die Israël verlossen zal. Hij komt met de dorstvlegel in Zijn hand om te zuiveren. (Lukas 3:17) Johannes zit in de gevangenis in plaats van dat hij met zijn volk bevrijd wordt van de aardse vijanden. Johannes begrijpt Gods weg niet meer. Hebben jullie dat ook jongelui? Hij zou toch ons verlossen? Jezus geeft als antwoord op de vraag; zeg Johannes dat ik eerst de armen het Evangelie moet verkondigen en alsdan zal ik komen om Israël te verlossen. Ik hoor de moeder van de zonen van Zebedeus zeggen; Heere, wie aan Uw linkerhand en wie aan uw rechterhand. Domme vrouw! Nee, vrouw het komt Mij niet toe om dat te verdelen. (Math. 20:23) Dat doet straks mijn Vader in de hemelen. Maranatha; kom haastelijk Heere Jezus.!